EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 31.05.1996
KOM(96) 253 slutlig

96/0146 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om en gemensam åtgärd som antagits av rådet med stöd av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om ett stimulans- och utbytesprogram för rättstillämpare

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

INLEDNING

Medlemsstaterna anser, enligt artikel K 1, att förstärkningen av det rättsliga samarbetet är ett område av gemensamt intresse. Arbetet som har påbörjats inom de ramar som upprättats genom avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen är ett uttryck för önskan om ett ökat samarbete på såväl det civilrättsliga som straffrättsliga området. Det franska ordförandeskapet, som önskade skapa kontakter med yrkesverksamma samt med de myndigheter och organ som utbildar domare, inledde parallellt med arbetsgruppernas arbete samråd med sådana yrkesverksamma som regelbundet möter frågor om rättsligt samarbete. Detta initiativ har visat sig vara ett nyttigt och fruktbart bidrag till diskussionerna i rådet och har därför fortsatts. Seminarier anordnades i april 1995 i Bordeaux om frågor om straffrättsligt samarbete och i december samma år i Rom om frågor om civilrättsligt samarbete. Av dessa seminarier framgick att de instrument som det rättsliga samarbetet bygger på, exempelvis ett antal av Europarådets konventioner, inte längre är helt och hållet anpassade till situationen i unionen. Arbetet i rådet skall leda till att förbättra dem. Rättstillämparna har emellertid funnit att det inte enbart är ordalydelsen som kan utgöra hinder; problemen är dessutom förbundna med "kulturella" svårigheter, dvs. bristfälliga kunskaper i språk, om rättsliga begrepp, andra medlemsstaters rättstradition och i allmänhet bristande kunskaper om unionens medlemsstaters kultur, rättsliga myndigheter och förfaranden.

Detta är inte ett nytt problem. Rådet uttryckte redan i november 1993 att något måste göras åt det och det ingår också i de överväganden om vilka frågor som i första hand skall prioriteras vid utarbetandet av ett flerårigt program. Europaparlamentet är också uppmärksamt på problemet och önskar att en del av budgeten som anslagits för driftskostnader som har samband med aktiviteter i avdelning VI avsätts för ett *stimulansprogram för tjänstemän inom polis och rättsväsende för att bidra till informationsutbyte om metoder, begrepp (t.ex. jämförelser av definitionen av överträdelser) och teknik som respektive part använder; detta program syftar också till uppmuntra språkkunskaper.*

Dessutom har under de senaste åren ett antal punktvisa initiativ, som bl.a. härrör från sådana organ som l'Institut des Hautes Etudes sur la Justice et de l'Ecole Nationale de la Magistrature och från privata sammanslutningar som NACRO (National Association for the Care and Resettlement of Offenders), gjort det möjligt för domare, advokater och andra rättstillämpare att träffas för att jämföra erfarenheter, förbättra den ömsesidiga förståelsen och på så sätt underlätta kontakterna och samarbetet vad gäller handläggningen av de ärenden de sysslar med. Dessa initiativ har visat en öppenhet hos utövarna som givetvis måste uppmuntras. Det är nödvändigt att uppfylla ett sådant behov. En förbättring av samarbetet sker inte alltid enbart genom att anta rättsakter utan kräver en ansträngning för att ge kunskaper om regler och förfaranden som är annorlunda även om målet är detsamma. Genom att domare, advokater och andra rättstillämpare ges denna möjlighet ökar också allmänhetens förtroende för EU:s rättsskipning.

FÖRSLAGETS RÄCKVIDD

Syftet med utkastet till gemensam åtgärd är att skapa en samlad ram för ett stimulans- och utbytesprogram riktat till rättstillämpare. Syftet är varken att lägga sig i grundutbildningen av sådana yrkesverksamma, vilket hör till medlemsstaternas befogenheter, eller att avhjälpa vissa brister i kunskaperna om och den korrekta tillämpning av gemenskapsrätten; kommissionen strävar efter att lösa detta problem på ett annat sätt genom inrättandet, i mars 1995, av en expertgrupp för utbildning och information till rättstillämpare om tillämpningen av gemenskapsrätten.

Det handlar inte heller om att föreslå direkta och konkreta åtgärder om rättsligt samarbete. För övrigt har kommissionen här endast befogenheter på civilrättens område.

Syftet är att stödja initiativ från offentliga myndigheter och privata organ som ger fortlöpande utbildning till rättstillämpare om andra medlemsstaters lagar, förfaranden, institutioner och språk. Syftet är också att utnyttja stordriftsfördelar och den sammanlagda verkan av olika projekt för att uppnå samverkan på EU-nivå så att gemenskapsfinansieringen enligt artikel K 8 kan rationaliseras. Slutligen är syftet att fastställa ramar för projekten så att den strategi som tillämpas lättare kan förstås och att kommissionen, som ansvarar för budgetgenomförandet, effektivt kan förvalta medlen. Det är på detta sätt som denna åtgärd leder till reella förbättringar på området.

INNEHÅLL

I **artikel 1** fastställs ramarna för programmet och de olika kategorier av åtgärder som kan beviljas bidrag räknas upp. I den bifogade finansieringsöversikten avsätts ett belopp på 9 miljoner ecu för de fem första åren; 800 000 ecu avsätts till detta program i inledningsfasen vilken motsvarar budgetåret 1996. I andra stycket räknas de rättstillämpare upp till vilka programmet riktas.

Artikel 2 handlar om utbildningsåtgärder, i första hand språkutbildning. Tyngdpunkten läggs på juridisk terminologi; grundutbildning i ett annat språk hör inte till detta program. Däremot planerar man att anordna specialiserade intensivkurser i form av internat för ett mindre antal rättstillämpare som redan besitter vissa kunskaper i ett annat språk. För att dessa åtgärder skall ha största möjliga effekt planeras även möjligheten att organisera utbyten mellan ansvariga för grund- och vidareutbildning.

I **artikel 3** föreslås att utbyten och praktikplatser anordnas vid institutioner och hos rättstillämpare i andra medlemsstater eller besök av typen studieresor vid institutioner och hos rättstillämpare i andra medlemsstater kring ett specifikt tema.

Artikel 4 gäller anordnandet av symposier, konferenser och seminarier. Bl.a. föreskrivs möjligheten att organisera likartade konferenser som varje gång riktar sig till rättstillämpare i två medlemsstater i syfte bl.a. att minska kostnaderna för tolkning. På ett fåtal större temakonferenser om aktuella ämnen för samarbetet i rättsliga frågor kan det

vara lämpligt att bjuda in specialister från andra yrkesgrupper och tanken på tvärvetenskapliga konferenser har därför väckts. Tredje strecksatsen gäller en särskild typ av mycket konkret övning där domare från olika länder utreder samma ärende.

Artikel 5 gäller utredningar och forskning i samband med andra programåtgärder; det kan antingen gälla förberedande analyser inför konferenser, praktikplatser etc. eller utnyttjande av resultaten från dessa. Syftet med programmet är nämligen inte i första hand att göra utredningar utan tyngdpunkten ligger i synnerhet på ett praktiskt och konkret plan. Denna bestämmelse avspeglar i synnerhet idén att programmet inte skall utnyttjas för att finansiera en rad isolerade åtgärder utan utgöra en helhet genom vilken man skall försöka skapa samband mellan åtgärderna och se till att utveckling sker från åtgärd till åtgärd.

Artikel 6 behandlar informationsspridning, både vad gäller programåtgärder och resultaten av dessa och all för rättstillämparna intressant utveckling vad gäller rättsligt samarbete. Målet är att se till att en konstant uppdatering av information görs samt att effekterna av åtgärderna och programmet når ut till andra. I detta avseende planerar man inom ramen för programmet både att ge ut en tidskrift och att upprätta databaser.

I **artikel 7** fastställs de allmänna urvalskriterierna för ansökningarna. I synnerhet tar man hänsyn till

- sambandet mellan de politiska prioriteringarna som rådet fastställer, arbetsgruppernas arbete och vad Europeiska unionen hittills har uppnått på det rättsliga området,
- hur projektet passar in i stimulansprogrammet som helhet,
- hur konkreta, praktiska och verklighetsanknutna de föreslagna åtgärderna är,
- hur effektiv åtgärden förväntas bli; i detta sammanhang krävs grundlig förberedelse, ofta behov av att blanda in yrkesverksamma från olika sektorer, inbegripet sådana som har en specifik erfarenhet exempelvis förbindelse- eller kontaktdomare samt att även blanda in utbildnings- och forskningsinstitutioner.

Punkt 3 i bestämmelsen syftar till att göra det möjligt för rättstillämpare från ansökarländer eller andra tredje länder att delta.

Artikel 8 behöver inga ytterligare kommentarer.

I **artikel 9** fastställs huvudsakligen begränsningarna för gemenskapsfinansieringen. Eftersom det gäller ett stimulansprogram är det inte meningen att de totala kostnaderna skall täckas. I punkt 3 fastställs ett tak för den del av bidraget som gäller vissa typer av kostnader, vilket understryker att det i synnerhet gäller kostnader för särskilda insatser och inte administrativa kostnader. Det påminns även om att lönekostnaderna till statliga tjänstemän inte utgör bidragsberättigade kostnader enligt programmet. Bestämmelserna för den konkreta tillämpningen av dessa principer, som kan variera beroende på typen av åtgärd, fastställs genom att genomförandebestämmelser antas enligt förfarandet i artikel 10.

I **artikel 10** föreskrivs att det är kommissionen som är ansvarig för budgetgenomförandet. Det föreskrivs också att genomförandebestämmelser skall antas, bl.a om inlämnandet av ansökningar och om det konkreta genomförandet av artikel 9. Kommissionen skall dessutom utarbeta ett konsekvent och komplett årsprogram samt årligen utvärdera genomförandet av föregående års program. Målet är att koncentrera ansträngningarna för att få dem att överensstämma med rådets prioriteringar och att säkerställa att programmet gradvis utvecklas. Kommissionen kommer att samråda med specialister från berörda sektorer.

I **artikel 11** fastställs uppgifter och arbetsmetoder (enligt modell II a i beslutet från 1987) för kommittén som består av företrädare för medlemsstaterna och som kommissionen skall förelägga genomförandebestämmelser, årsprogram och rapporten från föregående år. Utkast till finansieringsbeslut för projekt som överskrider gränsen som fastställs i artikel 12.3 skall föreläggas kommittén för yttrande (enligt modell I i beslut från 1987).

I **artikel 12** fastställs det förfarande som kommissionen skall följa vid genomgången av projekten samt rådgivande kommitténs uppgifter.

Artikel 13 behöver inga ytterligare kommentarer.

Artikel 14 föreskriver att parlamentet och rådet skall följa upp programmets genomförande för att säkerställa största möjliga överensstämmelse mellan pågående och planerat arbete på området för rättsligt samarbete med den politik som förs på utbildningsområdet. Den första rapporten skall utarbetas när inledningsfasen, som motsvarar första budgetåret, avslutats och under vilken de modeller som tillämpats i olika pilotprojekt kan provas i större skala.

I **artikel 15** fastställs en inledande period på fem år men det bör uppmärksammas att programmets utveckling är beroende av de anslag som avsätts varje år.

RÅDETS BESLUT
AV DEN
om en gemensam åtgärd som antagits av rådet med stöd av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om ett stimulans- och utbytesprogram för rättstillämpare

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska unionen, särskilt artikel K 3.2 b och artikel K 8.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

med beaktande av följande:

Medlemsstaterna betraktar förstärkningen av det rättsliga samarbetet som en fråga av gemensamt intresse.

Införandet av en ram av åtgärder för utbildning, information, utredningar och utbyten för rättstillämpare syftar till att förbättra den ömsesidiga förståelsen för rättsliga och judiciella system i medlemsstaterna och betona likheterna mellan dem och därigenom minska hindren för rättsligt samarbete mellan medlemsstaterna.

Dessa målsättningar kan bättre uppnås på unionsnivå än av medlemsstaterna var för sig på grund av förväntade stordriftsfördelar och den sammanlagda effekt som de planerade åtgärderna medför.

Den gemensamma åtgärden påverkar inte gemenskapens befogenheter vad gäller yrkesutbildning och berör inte vidtagna gemenskapsåtgärder för genomförandet av denna politik, i synnerhet Leonardo da Vinciprogrammet.

Denna åtgärd påverkar inte befintliga förfaranderegler för det rättsliga samarbetet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

Artikel 1

1. För perioden 1996-2000 införs ett stimulans- och utbytesprogram för rättstillämpare, kallat GROTIUS, i syfte att främja den ömsesidiga

förståelsen för rättsliga och judiciella system samt för att underlätta det rättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna.

2. Vad gäller denna gemensamma åtgärd avses med rättstillämpare: Domare, (inbegripet förbindelse-, kontakt- och andra domare), åklagare, advokater, stämningsmän, notarier, forskare, tjänstemän vid departement, rättstolkar och andra tjänstemän med anknytning till rättsväsendet.

3. Programmet omfattar följande åtgärder:

- Utbildning.
- Utbytes- och praktikprogram.
- Anordnande av möten.
- Utredningar och forskning.
- Förmedling av information.

Artikel 2

Projekt med följande målsättningar kan komma att beaktas på utbildningsområdet:

- Främjande av språkkunskaper, i synnerhet praktiska kunskaper i andra språks juridiska terminologi.
- Kännedom om andra medlemsstaters rättsliga myndigheter och förfaranden och om hur dessa fungerar.
- Erfarenhetsutbyte mellan sådana som är ansvariga för utbildningen av rättstillämpare och mellan institutioner som är ansvariga för grund- och vidareutbildning.
- Förberedelser för pedagogiska modeller för utbildningsåtgärder, utbyten och praktikplatser, konferenser och seminarier som hålls som ett led i genomförandet av detta program.

Artikel 3

Projekt med följande målsättningar kan komma att beaktas vad gäller området för utbytes- och praktikprogram:

- Anordnande av tidsbegränsade praktikplatser hos rättsliga myndigheter och rättstillämpare i andra medlemsstater.
- Anordnande av studieresor till rättsliga myndigheter och rättstillämpare i flera medlemsstater kring specifika teman.

Artikel 4

Projekt med följande målsättningar kan komma att beaktas vad gäller området för anordnande av möten:

- Anordnande av bilaterala eller europeiska konferenser kring juridiska teman av allmänt intresse.
- Anordnande av tvärvetenskapliga konferenser om aktuella eller nya juridiska ämnesområden i förbindelse med det rättsliga samarbetet.
- Anordnande av seminarier med konstruerade mål då domare från olika medlemsstater dömer i samma mål ("sentencing").

Artikel 5

Projekt med följande målsättningar kan komma att beaktas vad gäller området för utredningar och forskning:

- Förberedande analyser av ämnen som ingår i de projekt som skall genomföras inom ramen för detta program.
- Analys av rapporter efter praktiktjänstgöring eller möten som organiserats inom ramen för detta program.
- Samordning av forskning om intressanta ämnesområden för det rättsliga samarbetet.

Artikel 6

Projekt med följande målsättningar kan komma att beaktas vad gäller förmedling av information:

- Informationsspridning i papperskopia eller på elektronisk väg om ändringar i lagstiftning eller reformförslag, antingen på originalspråk eller i översättning.
- Spridning av information om de åtgärder som avses i artiklarna 2, 3 och 4 om resultaten av möten enligt artikel 4 eller slutsatserna av den forskning som utförts enligt artikel 5 och tillämpningen av dessa.
- Upprättandet av databaser eller dokumentationsnätverk som innehåller förteckningar över artiklar, publikationer, utredningar och lagstiftning som är relevanta för det rättsliga samarbetet.

Artikel 7

1. Projekten måste vara av europeiskt intresse och inbegripa mer än en medlemsstat för att åtnjuta gemenskapsbidrag.

2. Projekt som beviljas gemenskapsbidrag väljs ut med hänsyn till följande:

   - De behandlade ämnenas överensstämmelse med det arbete som redan är i gång eller som planeras i rådets handlingsprogram för samarbetet i rättsliga frågor.
   - Bidraget till utarbetandet eller genomförandet av åtgärder enligt avdelning VI i Fördraget om upprättandet av Europeiska unionen.
   - Sambandet mellan olika projekt.

- Urvalet av de yrkesgrupper som projektet vänder sig till.
- Inblandningen av olika institutioner såsom myndigheter för utbildning av domare, forskningsinstitut.
- Åtgärdernas praktiska och konkreta art.
- Deltagarnas förberedelsegrad.
- Möjligheten att bygga vidare på de resultat som uppnåtts för att vidareutveckla det rättsliga samarbetet.

3. Rättstillämpare i länder som har ansökt om medlemskap, och i andra tredje länder, kan deltaga i projekten om det tjänar projektets syften och som förberedelse inför anslutningen.

Artikel 8

Finansieringsbesluten och de avtal som ingås till följd härav innehåller bestämmelser om uppföljning och finansiell kontroll av kommissionen och om revision av revisionsrätten.

Artikel 9

1. Alla kostnader som är direkt förbundna med genomförandet av åtgärden och som har uppkommit under en avtalsbestämd period är bidragsberättigade.

2. Det bidrag som beviljas från gemenskapsbudgeten får högst uppgå till 80% av kostnad för åtgärden.

3. Översättnings- och tolkningskostnader, datakostnader, kostnader för förbrukningsmaterial och andra inventarier beaktas enbart om de är nödvändiga för åtgärdens genomförande och kan i så fall finansieras med högst 50% av bidraget eller med 80% om typen av åtgärd gör detta nödvändigt.

4. Kostnader för offentliga lokaler och utrustning samt löner till statstjänstemän eller offentliga organ är enbart bidragsberättigade om de överensstämmer med uppgifter som inte är förbundna med ett nationellt syfte eller nationell funktion utan är särskilt förbundna med genomförandet av den gemensamma åtgärden.

Artikel 10

1. Kommissionen är ansvarig för genomförandet av åtgärderna som föreskrivs i detta beslut och skall anta genomförandebestämmelser för denna gemensamma åtgärd bl.a. beträffande vilka kostnader som kan beviljas bidrag.

2. Kommissionen skall varje år med hjälp av experter från berörda sektorer utarbeta riktlinjer för årsprogrammet för genomförandet av denna

gemensamma åtgärd vad gäller tematiska prioriteringar och fördelningen av tillgängliga medel mellan aktivitetsområden.

3. Kommissionen skall varje år göra en utvärdering av de åtgärder som vidtagits för att genomföra programmet föregående år.

Artikel 11

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som består av en företrädare för respektive medlemsstat i unionen och med en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Kommissionens företrädare framlägger för kommittén förslag till genomförandebestämmelser, riktlinjer för det årliga programmet och utvärdering av åtgärder. Kommittén skall yttra sig inom en tidsfrist som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta beslut med den majoritet som enligt artikel K 4.3 andra stycket i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag från kommissionen. För omröstning i kommittén skall rösterna från medlemsstaternas företrädare vägas på det sätt som föreskrivs i artikeln. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall besluta med omedelbar verkan. Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna för en period som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättades.

Rådet får fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom den tid som anges i föregående stycke.

Artikel 12

1. Från och med andra budgetåret skall projekt för vilka finansiering begärs framläggas för kommissionen för undersökning före den 31 mars det budgetår som de skall hänföras till.

2. Kommissionen skall undersöka de projekt som framlagts för den med biträde av de experter som hänvisas till i artikel 10.2.

3. Enskilda beslut om finansiering fattas av kommissionen som underrättar den kommitté som avses i artikel 11 punkt 1.

4. När finansieringen överstiger 100 000 ecu skall kommissionens företrädare framlägga ett utkast till den kommitté som avses i artikel 11 punkt 1. Kommittén skall yttra sig över utkastet inom en tidsfrist som ordföranden

bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, i förekommande fall genom omröstning i vilken ordföranden inte får delta.

Yttrandet skall protokollföras och dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet.

Kommissionen skall ta största hänsyn till det yttrande som kommittén avgett. Den skall underrätta kommittén om det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

Artikel 13

1. De åtgärder som ingår i programmet och som finansieras av gemenskapens budget förvaltas av kommissionen enligt Budgetförordningen av den 21 december 1977 om Europeiska gemenskapernas allmänna budget, senast ändrad genom förordning nr 2335/95 av den 18 september 1995.

2. När de finansieringsförslag som avses i artikel 12 och de utvärderingar som avses i artikel 10 framläggs tar kommissionen hänsyn till principerna om sund ekonomisk förvaltning, i synnerhet vad gäller sparsamhet och kostnadseffektivitet enligt artikel 2 i budgetförordningen.

Artikel 14

Kommissionen skall årligen rapportera till rådet och parlamentet om programmets genomförande. Den första rapporten framläggs vid utgången av budgetåret 1996.

Artikel 15

Den gemensamma åtgärden träder i kraft den dag den antas.

Den skall tillämpas under en period på fem år, varefter den kan förlängas.

Redovisning av budgetkonsekvenserna

1. ÅTGÄRDENS BETECKNING

Gemensam åtgärd angående ett stimulans- och utbytesprogram för rättstillämpare.

2. BERÖRDA BUDGETPOSTER

B5-800: Gemensamma åtgärder inom ramen för samarbetet i rättsliga och inrikes frågor.

3. RÄTTSLIG GRUND

Artikel K 3.2 i Fördraget om Europeiska unionen.

4. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

4.1 Allmänt mål

Enligt artikel B fjärde strecksatsen i Fördraget om Europeiska unionen har unionen som mål att utveckla ett nära samarbete i rättsliga och inrikes frågor. Detta kräver att åtgärder vidtas för att öka kunskaperna om övriga medlemsstaters rättssystem, rättsliga myndigheter och förfaranden.
För att stärka sambandet mellan de enskilda initiativen och öka de positiva effekterna av dessa är det nödvändigt att införa ett gemensamt program som både gör det möjligt att skapa en gemensam ram för initiativen och att få tillgång till gemenskapsfinansiering.

4.2 Period som omfattas av åtgärden

Åtgärdens varaktighet är beroende av att det beviljas budgetanslag. Den pågår i fem år med möjlighet till förlängning.

5. KLASSIFICERING AV UTGIFTER OCH INKOMSTER

Icke-obligatoriska utgifter/Differentierade anslag

6. TYP AV UTGIFTER ELLER INKOMSTER

Bidrag (upp till maximalt 80%) genom samfinansiering med andra finansieringskällor inom den offentliga eller privata sektorn.

7. BUDGETKONSEKVENSER

7.1 Metod för att beräkna åtgärdens totala kostnad

Bidragen omfattar fem områden: Utbildning i språk och komparativ rätt, anordnande av praktikplatser och besök i utlandet, anordnande av konferenser och samordning av forskning inom relevanta ämnesområden för det rättsliga samarbetet, spridning om information om utländsk rätt och rättsligt samarbete. Med förbehåll för det årliga budgetförfarandet, planerar man att reservera ett vägledande anslag på 8,8 miljoner ecu för genomförandet av programmet under perioden 1996-2000 enligt den tidtabell som anges i punkt 7.2. Det årliga beloppet på 2 miljoner ecu, som avsätts till åtgärden efter inledningsfasen, är beräknat på grundval av följande upplysningar och mål för respektive del.

För första budgetåret avsätts 0,8 miljoner ecu med hänsyn till att åtgärdernas omfång under denna korta period kommer att vara begränsat.

Utbildning (juridisk terminologi och komparativ rätt)
1 intensivkurs, internat på 5 dagar för 30 deltagare (20 000) per medlemsstat (15): 20 000 x 15 = **300 000 ecu**
1 årlig sammankomst på 2 dagar för ansvariga för utbildningen av rättstillämpare i medlemsstaterna: **50 000 ecu**

Utbytesprogram och praktikplatser
3 praktikomgångar i varje medlemsstat (15) på 5 dagar för 30 deltagare (15 000) per praktikomgång: 3 x 15 x 15 000 = **675 000 ecu**
3 besöksomgångar på 2 dagar för 6 deltagare (2 000) i varje medlemsstat (15): 3 x 15 x 2 000 = **90 000 ecu**

Anordnande av möten
2 årliga möten på 2 dagar för 150 deltagare (100 000): 3 x 100 000 = **300 000 ecu**
4 seminarier, internat på 3 dagar varje gång för 40 deltagare från flera medlemsstater (55 000): 4 x 55 000 = **220 000 ecu**
6 seminarier, internat på 4 dagar varje gång för 30 deltagare från 2 medlemsstater (20 000): 6 x 20 000 = **120 000 ecu**

Forskning
2 utredningar på ca. 4 månader för 1 konsult och 2 assistenter (30 000 ecu): 2 x 30 000 = **60 000 ecu**

Dokumentation
Periodisk tidskrift som utkommer varannan månad: **20 000 ecu**
Upprättande och inmatning av en databas (eller flera delbaser): **150 000 ecu**

7.2 Kostnadernas fördelning på åtgärdens olika delar

i miljoner ecu
(löpande priser)

Fördelning	År 1996	1997	1998	1999	2000	n + 5 och senare år	Totalt
Utbildning	0,25	0,35	0,35	0,35	0,35		1,65
Utbytes-program	0,25	0,78	0,78	0,78	0,78		3,37
Möten	0,25	0,64	0,64	0,64	0,64		2,81
Forskning	-	0,06	0,06	0,06	0,06		0,24
Dokumentation	0,05	0,17	0,17	0,17	0,17		0,73
Totalt	0,8	2	2	2	2		8,8

Vägledande tidsplan över åtagande-/betalningsbemyndiganden

i miljoner ecu

	År 1996	1997	1998	1999	2000	n + 5 och följande budgetår	Totalt
Åtagande-bemyndiganden	0,8	2	2	2	2		8,8
Betalnings-bemyndiganden							
år n	0,4	0,4					
n + 1		1,3	0,7				
n + 2			1,3	0,7			
n + 3				1,3	0,7		
n + 4					1,3		
n + 5 och följande budgetår						0,7	
Totalt	0,4	1,7	2	2	2	0,7	

8. BESTÄMMELSER OM BEDRÄGERIBEKÄMPNING; RESULTAT AV VIDTAGNA ÅTGÄRDER

Kontroll av bidrag, mottagande av betalningar och förberedande utredningar, genomförandestudier och utvärderingar utförs av kommissionens tjänstegrenar innan betalning sker, med hänsyn till avtalsenliga förpliktelser och principerna om sparsamhet och sund ekonomisk eller allmän förvaltning. Bestämmelser om bedrägeribekämpning (kontroller, överlämnande av rapporter) finns i alla överenskommelser och avtal som ingås mellan kommissionen och betalningsmottagarna.

9. ANALYS AV KOSTNADSEFFEKTIVITET

9.1 Särskilda och kvantifierbara mål: målgrupp

9.1.1 *Särskilda mål*

De *särskilda målen* innebär i synnerhet

- att förbättra praktiska språkkunskaper och förståelsen av medlemsstaternas juridiska terminologi så att målgruppen korrekt kan utforma ansökningar om samarbete och snabbt och effektivt svara på dem

- att främja kunskaper om ökande överensstämmelse mellan olika rättskulturer i EU på grundval av gemensamma värderingar,

- att förbättra kunskaperna om medlemsstaternas rättsliga myndigheter och hur de fungerar genom anordnande av praktikplatser och besök,

- att genom dessa åtgärder skapa arbetskontakter och förtroende mellan rättstillämpare,

- gemensamma överväganden, bl.a. om sätt för att förbättra det rättsliga samarbetet samt presentation och utvärdering av de metoder som tillämpats på försöksnivå,

- jämförelser av rättssociologiska trender, ömsesidigt samråd om möjligheter till reformer på det rättsliga området,

- analyser och studier av möjligheter att förenkla och förbättra rättsligt samarbete på grundval av rapporterna från praktiktjänstgöring och möten,

- tillhandahållande av information om möjligheterna att bekanta sig med utländska rättssystem,

- ömsesidig och fortlöpande information om utvecklingen i aktuell nationell rätt om rättsligt samarbete.

9.1.2 *Målgrupp*

Målgruppen består av domare (inbegripet förbindelse- kontakt- och andra domare), åklagare, advokater, stämningsmän, notarier, forskare, tjänstemän vid departement, rättstolkar och andra tjänstemän med anknytning till rättsväsendet.

Syftet är att dessa olika kategorier skall bidra med sina respektive erfarenheter genom de föreslagna åtgärderna.

9.2 Skäl för åtgärden

9.2.1 *Behov av gemenskapsfinansierat stöd i synnerhet med hänsyn till subsidiaritetsprincipen*

Enligt artikel K 1 anser medlemsstaterna att förstärkningen av det rättsliga samarbetet är en fråga av gemensamt intresse. Samrådet med yrkesverksamma som regelbundet möter frågor om rättsligt samarbete, som inleddes 1995 seminarieform, har visat dubbla farhågor.

Å ena sidan är vissa instrument för rättsligt samarbete inte helt och hållet anpassade efter situationen i unionen. Å andra sidan pekar rättstillämparna på ett antal hinder för tillämpning av åtgärderna, som också är förbundna med "kulturella" svårigheter, dvs. bristande kunskaper i övriga medlemsstaters språk, rättsliga begrepp och rättstradition. Kort sagt bristande kunskaper i unionens medlemsstaters rättskultur, rättsliga förfaranden och rättsliga institutioner.

Dessa farhågor är inte nya och Europaparlamentet är väl medvetet om dem. En rad punktvisa initiativ, till största delen privata har visat en öppenhet hos tillämparna som bör uppmuntras. Syftet med utkastet till gemensam åtgärd är att skapa en ram, dvs. stödja initiativ från offenliga institutioner och privata organ vars målsättning är att utbilda rättstillämpare i andra medlemsstaters rättssystem, förfaranden, institutioner och språk. Endast initiativ som vidtas på unionsnivå kan göra detta ekonomiskt lönsamt genom att enskilda åtgärder samordnas, samverkan uppnås på unionsnivå, finansiering rationaliseras och en helhetsbild över den utvecklade strategin skapas.

9.2.2 *Val av åtgärdsvägar*

I förslaget har man valt ett integrerat program som betonar sambandet mellan åtgärder för att underlätta rättsligt samarbete vad gäller det

praktiska genomförandet samtidigt som man inriktar sig mera ingående på kulturella och sociologiska hinder för ett gott samarbete.

Liknande åtgärder på nationell nivå har redan lett till att ett antal rättstillämpare har gjorts medvetna om detta behov. Däremot har det inte lett fram till ett heltäckande och organiserat svar.
De förväntade sido- och multiplikatoreffekterna av genomförandet av detta program är av flera typer. Det gäller först och främst att öka intresset i berörda sektorer av yrkesverksamma och att upplysa rättstillämparna, oberoende av deras uppgift och ansvarsgrad, så att de bättre lär känna förfaranden, institutioner och rättskulturer. Det gäller också att efter hand beakta fördelen av att föra in den europeiska dimensionen på alla nivåer. I andra hand kan utbytet av erfarenheter mellan rättstillämpare som möter samma problem leda till att man finner att man har fler likheter än olikheter och att olikheterna kan överbryggas genom att öppenhet, ärlighet och förtroende skapas. Spridningen av information om dessa åtgärder och resultaten av dessa, utvecklingen inom det område som är av intresse för det rättsliga samarbetet borde uppmuntra till att kontakter skapas mellan dem som dragit nytta av samarbetet och dem som ännu inte har gjort det.

Skapandet av sådana nätverk, även informella, borde i sin tur leda till större öppenhet, större effektivitet och ett bättre flyt i det konkreta genomförandet av förfaranden för rättsligt samarbete. Likaså stärks allmänhetens förtroende för rättstillämpningen i unionen om domare, advokater och andra rättstillämpare ges denna möjlighet.

9.2.3 *Huvudsakliga osäkerhetsmoment*

Om detta program kommer att lyckas beror inte enbart på hur engagerade organisatörerna av vissa konkreta projekt är. Det är också i betydande omfattning avhängigt de rättsliga myndigheternas mottagande och de medel de tilldelar rättstillämparna för att delta. De preliminära kontakterna har gett anledning till viss optimism. De resultat som uppnås är beroende av programmets uppföljning. Vad beträffar förvaltning och utformning av årsprogrammen och utvärdering av dessa kommer tyngdpunkten att läggas på att skapa en dynamisk process snarare än att vidta isolerade åtgärder.

9.3 Uppföljning och utvärdering av åtgärden

Initialt kommer tillgängliga resultatindikatorer att utgöras av avkastningsindikatorer.

Som angivits ovan (punkt 7.1) planerar man att vidta 20-25 åtgärder per år som skulle kunna omfatta mellan 6 och 150 deltagare beroende på typ av åtgärd (dvs. mellan 2 500 och 3 000 personer totalt). Dessa uppgifter är enbart vägledande eftersom man under programmets genomförande tillfälligt kan behöva prioritera vissa åtgärder framför andra, både med

utgångspunkt i sådana resultat som vissa typer åtgärder ger upphov till och med utgångspunkt i aktuella omständigheter, t.ex. rådets prioriteringar.

Kommissionen kommer gradvis att genom godkännandeförfarandet utveckla resultatindikatorer som tydligare visar programmets sidoeffekter:

- Analys av kostnadseffektivitet.
- Utökad kontroll av utvalda projekt, på grundval av erfarenhet.
- Eventuellt införande av ett analysschema för varje åtgärdskategori.
- En åtgärds effekt på en annan och sambandet mellan olika åtgärder.
- Om möjligt, ett system för att undersöka hur det rättsliga samarbetet fungerar i praktiken.

Vid programmets avslutning skall en uppföljnings- och utvärderingsrapport utarbetas som skall vara avgörande för om programmet skall förnyas.

Dessutom föreskriver utkastet till gemensam åtgärd samråd med berörda yrkesgrupper och företrädare för medlemsstaterna om projekt, årsprogram och rapporter. Vidare skall varje år en rapport föreläggas Europaparlamentet och rådet för att på så sätt garantera effektivitet och öppenhet.

10. ADMINISTRATIVA UTGIFTER (del A i budgeten)

Det konkreta utnyttjandet av nödvändig personal kommer att ske på grundval av kommissionens årliga beslut om fördelning av resurser, med hänsyn till de ytterligare tjänster och belopp som beviljas av budgetmyndigheten.
Den gemensamma åtgärden gäller förvaltning av åtagandebemyndiganden samt utarbetandet av årliga handlingsprogram och metoder för utvärdering av effekterna av åtgärderna, vilket är nya åtgärder för den enhet som sysslar med rättsligt samarbete och som redan lider av bristande personalresurser med hänsyn till växande arbetsuppgifter avseende planering, deltagande och förhandlingar i arbetsgrupperna i rådet och andra internationella fora. På grund härav torde en intern omfördelning inte anses realistisk. Å andra sidan är uppgifterna i arbetsgruppen om samarbete i rättsliga och inrikes frågor så specifika att en omstrukturering inom Generalsekretariatet inte heller torde vara möjlig för att lösa dessa uppgifter. Det är därför på förslag att använda sig av extra resurser.

10.1 Konsekvens för antalet tjänster

Typ av tjänst		Personal som behövs för att förvalta den gemensamma åtgärden		Varav		Varaktighet
		fasta tjänster	tillfälliga tjänster	genom utyttjande av befintlig personal i GD:t eller aktuell avdelning	genom användning av extra-personal	
Fast anställda eller tillfällig personal	A B C	1 ½ ½			1 ½ ½	5 år från oktober 1996
Annan personal						
Totalt		2			2	

10.2. Total budgetkonsekvens av ytterligare personal

(ecu)

	Belopp	Beräkningsmetod
Fast anställda Tillfällig personal	900 000	1 A + ½ B + ½ C (100.000 ecu + 45.000 ecu + 35.000 ecu) x 5 år
Totalt	900 000	

Dessa belopp visar den totala kostnaden för extra tjänster under åtgärdens varaktighet (om den senare är av begränsad varaktighet) eller för 12 månader (om åtgärden löper tillsvidare)

10.3 Ökning av andra administrativa utgifter till följd av åtgärden

Budgetpost	Belopp	Beräkningsmetod
A-1300 Tjänsteresor	300 000	Tjänsteresor: 30 resor tur/retur (2 000 ecu) x 5 år
A-2510 Utgifter för kommittémöten	104 250	Rådgivande kommitté: 15 pers. x 2 möten (695 ecu) x 5 år
	100 625	Experter: 5 experter x 5 möten (805 ecu) x 5 år
Totalt	504 875	

Beloppen överensstämmer med åtgärdens totala kostnader om den är av begränsad varaktighet eller för 12 månader om åtgärden löper tillsvidare.

Tjänsteresorna syftar till att utvärdera och samordna de åtgärder som genomförs som ett led i programmet och att tillförsäkra tillräcklig uppföljning av programmet. Utgifterna till dessa tjänsteresor anslås till 60 000 ecu per år.

De nödvändiga resurserna kommer att frambringas genom en omfördelning av befintliga resurser.

ISSN 1024-4506

KOM(96) 253 slutlig

DOKUMENT

SV 06

Katalognummer : CB-CO-96-265-SV-C

ISBN 92-78-05208-6

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

L-2985 Luxemburg

20